

Ministeren for offentlige Arbejder (*Gunmar Larsen*): Jeg skal have den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Havneudvidelse m. m. i Frederikshavn og Skagen*.

Lovforslaget gaar ud paa at give Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til for Statskassens Regning at lade foretage en Udvidelse af Frederikshavns Havn og Skagen Fiskerihavn.

Ifølge Forslaget skal der i Frederikshavn kunne anvendes indtil 12 Mill. Kr. og i Skagen indtil 7 Mill. Kr. til disse Formaal. Beløbene forudsættes bevilget ved de aarlige Finans- og Tillægsbevillingslove. Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til, om fornødent ved Ekspropriation efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845, at erhverve for Statskassen de til Havneudvidelserne nødvendige Grunde, Materialer m. v.

Lovforslaget er et Led i den af Statsministeren for nylig fremsatte Beskæftigelsesplan og er saaledes tiltraadt af Regeringens Beskæftigelsesudvalg.

Tanken om disse Havneudvidelser er ikke af ny Dato. Der har længere Tid før Krigen været fremsat Ønsker baade i og uden for Rigsdagen, og navnlig naturligvis af de stedlige Fiskeriforeninger, om at faa foretaget en Udbygning af de paagældende Havneanlæg for at give bedre Plads og bedre Arbejdsmuligheder for det i de senere Aar stærkt voksende søgaaende Fiskerierhverv.

Man har ikke tidligere fra Ministeriet for offentlige Arbejders og Bevillingsmyndighedernes Side ment at kunne imødekomme disse Krav, selv om man maatte erkende, at Forholdene ikke var tilfredsstillende. Jeg skal dog anføre, at Ministeriet for offentlige Arbejder under Hensyn til de vanskelige Forhold i Frederikshavn allerede i 1939 paalagde Havnekommissionen dèr at foretage Forarbejder og Projektering til Udvidelse af Havnen. Disse Forarbejder blev bragt til Standsning paa Grund af Begivenhederne den 9. April. Den delvise Afspærring, som disse Begivenheder medførte, rejste for Regeringen og Rigsdagen to alt overskyggende Spørgsmaal, nemlig Fremskaffelse af Arbejdsobjekter for at bekæmpe den store Arbejdsløshed, der efterhaanden meldte sig, og Befolkningens Forsyning med de nødvendige Varer. Der er da ogsaa af Regeringen og Rigsdagen i den forløbne Tid naaet betydelige Resultater paa disse Felter, men man kan jo ikke, da Forholdene ikke væsentligt har forandret sig, blive staaende

ved det hidtil opnaaede; Vanskelighederne maa og skal overvindes Dag for Dag, og der maa fra Statens Side gøres den største Anstrengelse for at fremskaffe de bedst egnede Arbejdsobjekter.

Ministeriet for offentlige Arbejder har — som det vil være bekendt — i den senere Tid arbejdet med at finde og udarbejde Projekter til Igangsættelse af offentlige Arbejder som et Led i Kampen mod Arbejdsløsheden. Det er en Selvfølge, at man i disse Bestræbelser særlig har lagt Vægt paa at finde de nyttigste Arbejdsobjekter frem, det vil sige saadanne Objekter, som ikke alene giver Beskæftigelse i den øjeblikkelige Situation, men som ogsaa forbedrer og forøger Samfundets Værdier og selv Samfundets Produktionsapparat for kommende Tider. Inden for disse Rammer byder Havnebyggeriet — og herunder særlig Bygningen af Fiskerihavne — paa gode Muligheder.

Der er da saaledes ogsaa i den forløbne Tid igangsat betydelige Arbejder inden for dette Felt. Arbejdet med Udvidelsen af Helsingør Havn er allerede i Gang, og der er bevilget en lang Række Tilskud til Fiskerihavne Landet over, hvoraf en stor Del ligeledes er kommet i Gang. Man kunde maaske med nogen Ret spørge, hvorfor de i nærværende Lovforslag fremsatte Projekter ikke er fremkommet noget tidligere, naar man dog var klar over, at det var gode Arbejdsobjekter, at der var Behov for dem, og at man yderligere maatte formode, at det søgaaende Fiskerierhverv efter Krigen vil blive af endnu større Betydning for Danmark end nogen Sinde før.

Svaret herpaa er det, at det her drejede sig om Projekter af betydeligt Format, som krævede et meget betydeligt teknisk Forarbejde, og for Skagen Havns Vedkommende har det været nødvendigt paa Polyteknisk Lærestalt at udføre en lang Række komplicerede Bølge- og Strømforsøg, som har strakt sig over adskillige Maaneder, for derigennem at faa konstateret den mest hensigtsmæssige Form for Udvidelsen med Henblik paa Faren for Kystindskæring.

Et andet Forhold, der har forsinket Forarbejderne, er, at det har været nødvendigt under Udarbejdelsen at ændre Projekterne for at komme ned paa det mindst mulige Forbrug af Træ og Jern. Det er lykkedes ved de nu fremsatte Projekter at komme ned paa et Træ- og Jernforbrug, der ligger betydeligt under de Mængder, der i Henhold til Statsministeriets Cirkulære af 20. Maj 1941 kan anvendes til saadanne Arbejder uden særlig Dispensation.